

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Imitatione Christi

Thomas <von Kempen>

Antverpiae, 1607

De iudicio, & pœnis peccatorum. 24

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48701](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48701)

De iudicio, & pœnis peccatorum.

- I**N omnibus rebus respice finem,
& qualiter ante destriçtū stabis
Heb. 10. iudicem, cui nihil est occultum; qui
muneribus non placatur, nec excusa-
tiones recipit: sed, quod iustum est, iu-
dicabit. O miserrime & insipiens pec-
Iob 9. cator, quid respondebis Deo, omnia
mala tua scienti: qui interdum formi-
Luc. 16. das vultū hominis irati? Ut quid non
præuides tibi in die iudicij, quando
nemo poterit per alium excusari vel
defendi: sed vnusquisque, sufficiens
2. Cor. 6. onus erit sibi ipsi? Nunc labor tuus est
fructuosus, fletus acceptabilis, gemi-
tus exaudibilis, dolor satis factorius, &
purgatiuus.
- Iac. 1.* 2 Habet magnum & salubre purga-
torium patiens homo, qui suscipiens
iniurias, plus dolet de alterius malitia,
quàm de sua iniuria: qui pro contra-
Luc. 23.
Act. 7. riantibus sibi libenter orat, & ex corde
culpam indulget, qui veniã ab aliis pe-
tere non retardat: qui faciliùs misere-
tur, quàm irascitur: qui sibi ipsi vio-
lentiam frequenter facit, & carnem om-

omnino spiritui subiugare conatur. Melius est modò purgare peccata, & vitia refecare, quàm in futuro purganda reseruare. Verè nos ipsos decipimus per inordinatum amorem, quem ad carnem habemus.

3 Quid aliud ignis ille deuorabit, nisi peccata tua? Quantò ampliùs tibi ipsi nunc parcis, & carnem sequeris: tantò duriùs postea lues, & maiorem materiam comburendi reseruas. In quibus homo peccauit, in illis grauiùs punietur. Ibi acediosi, ardentibus stimulis perurgètur: & gulosi, ingenti siti ac fame cruciabuntur. Ibi luxuriosi, & voluptatum amatores, ardèti pice & fœtido sulphure perfundentur: Et sicut furiosi canes, præ dolore inuidiosi vlu- labunt.

4 Nullum vitium erit, quod suum proprium cruciatum non habebit. Ibi superbi, omni confusione replebuntur: & auari, miserrima egestate ardebunt. Ibi erit vna hora grauior in pœna, quàm hîc centum anni, in amarissima pœnitentia. Ibi nulla requies *Iob 40.*
est, nulla consolatio damnatis: hîc ta- *41.*
men interdum cessatur à laboribus,
atque

atque amicorum fruitur solatiis. Esto modò sollicitus & dolens, pro peccatis tuis: vt in die iudicij, securus sis cū

Sap. 5. Beatis. Tunc enim iusti stabunt, in magna constantia aduersus eos, qui se angustiauerunt, & depresserunt. Tunc stabit ad iudicandum, qui modò se subiicit humiliter iudiciis hominū. Tunc magnam fiduciam habebit pauper & humilis, & pauebit vndique superbus.

5 Tunc videbitur sapiens in hoc mūdo fuisse, qui pro Christo didicit stultus & despectus esse. Tunc placebit omnis tribulatio patienter perpeffa, &

Pf. 106. omnis iniquitas oppilabit os suum.

Tūc gaudebit omnis deuotus, & mœ-

2. Cor. 4 rebit omnis irreligiosus. Tunc plus exultabit caro afflicta, quàm si in delictis fuisset semper nutrita. Tunc splendet habitus vilis, & obtenebrescet vestis subtilis. Tunc plus laudabitur pauperulum domicilium, quàm deauratum palatium. Tunc plus iuuabit constans patientia, quàm omnis mundi potentia. Tunc ampliùs exaltabitur simplex obedientia, quàm omnis sæcularis astutia.

Esa. 29.

6 Tunc plus latificabit pura & bona con-

con-

conscientia, quàm docta philosophia. Tunc plus ponderabit contemptus diuitiarum, quàm totus thesaurus terrigenarum. Tunc magis consolaberis super deuota oratione, quàm super delicata comestione. Tunc potiùs gaudebis de seruato silentio, quàm de longa fabulatione. Tunc plus valebunt sancta opera, quàm multa pulchra verba. Tunc plus placebit stricta vita & ardua pœnitentia, quàm omnis delectatio terrena. Disce nunc in modico pati, vt tunc à grauioribus valeas liberari. Hic primò proba, quid possis postea. Si nunc tam parum vales sustinere, quomodo æterna tormenta poteris sufferre ac sustinere? Si modò modica passio, tam impatientem efficit, quid gehenna tunc faciet? Ecce verè non potes duo gaudia habere, delectari hïc in mundo, & postea regnare cum Christo.

7 Si vsque in hodiernum diem, semper in honoribus & voluptatibus vixisses: quid totū tibi profuisset, si iam mori in instanti contingeret? Omnia ergo vanitas, præter amare Deum, & illi soli seruire. Qui enim Deum, ex to-

D to

to corde amat: nec mortem, nec supplicium, nec iudicium, nec infernum metuit: quia perfectus amor, securum ad Deum accessum facit. Quem autem adhuc peccata delectant, non mirum, si mortem & iudicium timeat. Bonum tamen est, ut si necdum amor à malo te reuocat, saltem timor gehennalis coërceat. Qui verò timorem Dei postponit, diu stare in bono non valebit, sed diaboli laqueos citiùs incurret.

CAP. XXV.

De feruenti emēdatione totius vite nostre.

2. Tim. 1 **E**STO vigilans & diligens, in Dei
4. seruitio: & cogita frequenter, ad
quid venisti, & cur sæculum reliquisti?
Nōne ut Deo viueres, & spiritualis
Matt. 5. homo fieres? Igitur ad profectum fer-
Apoc. 21 ueas, quia mercedem laborum tuorum
C. 22. in breui recipies: nec erit tunc am-
pliùs timor aut dolor, in finibus tuis.
Eccles. 51 Modicum nunc laborabis, & magnā
requiem, imò perpetuam lætitiā, in-
Apoc. 21 uenies. Si tu permanseris fidelis & fer-
C. 22. uidus in agendo, Deus procul dubio
Mat. 25 erit fidelis & locuples in retribuendo.
Spem